

13 NOVEMBER 1913
SINT JOANNESSCHOOL
TE DUIVENDRECHT
VEERTIG JAAR
13 NOVEMBER 1953

HANS BIESHAAR
12 JAAR OUD
DECLAMEERT
VERZEN
VAN MIENTJE SCHIPPERIJN

Meer dan veertig jaar geleden
werd de eerste steen gelegd,
Voor een schoolgebouw en klooster
In ons dierbaar Duivendrecht

Ach hoe klein was toen ons dorpje
Hier en daar een enkel huis,
Sloten, weiland, boerderijen
Doch men voelde zich er thuis.

Naar de school, de openbare
Ging ook de katholieke jeugd,
Vele der parochianen
Die zich deze school nog heugt.

Onze Herder in die jaren
Was met Duivendrecht begaan,
En Pastoor Fredericus Evers
Trok zich 't lot der jeugd toen aan.

Hij was het die 't plan beraamde
Een school moest komen bij de kerk,
Dankbaar willen wij gedenken
Hem in dit zijn levenswerk,

Van de preekstoel sprak de Herder:
Geeft U giften rijk en blij,
En de som van U te zamen
Draag ik zelf nog een keer bij.

Toen werd aan de bouw begonnen
De eerste paal zonk in de grond
't Wordt een sieraad voor ons dorpje
Zo klonk het uit aller mond.

Daar verschenen reeds de muren
Nog ontrokken aan 't gezicht,
Eindelijk de kleine koepel
Trots ten hemel toe gericht.

't Bouwwerk was gereed gekomen
O' wat stond het daar toch schoon,
Aan de gevel vroom de beelt'nis
Van St. Jan, de schutspatroon.

's Morgens vroeg op 3 november
Zie daar kwam een wagen aan,
Een ouderwetse brik, ach hemel
Wie kent nu nog het bestaan.

Vol, tjokvol zat deze wagen
Fier getrokken door een paard
Jammer dat geen televisie
't Voor de toekomst heeft bewaard.

Bij de school hier aangekomen
Stapten 'n vijftal zusters uit,
Daarna volgde de bagage
Wat was dat een rijke buit.

En de Duivendrechtenaren
Riepen luide en spontaan:
Kom, draag die bagage binnen
Jongens helpen hoor, pak aan'

Onderweg hadden de zusters
Zorg en angsten uitgestaan
Om een weckfles met spinazie
Hen gebracht bij 't henengaan.

Door het schommelen en schudden
Ging de fles wat los, ach Heer'
En de goede zusters zagen
't Groene vocht droop zachtjes neer.

4 november riep een zuster
Een viertal meisjes bij elkaar,
Voor een toespraak bij de wijding
Wat keek toen die zuster raar.

Want zie al die kleine meisjes
Hadden witte klompjes aan.
En bedeesd en wat verlegen
Zag de zuster hen daar staan.

Doch het ijs was gouw gebroken
Eëntje werd de favoriet,
't Kleine meisje hete Pietje
Rijmen doet hier beter, Piet.

Hoogerwaarde Deken Timans
De Pastoor van Ouderkerk,
Legde nu een waardig stempel
Op het pas voltooide werk.

Plechtig werden school en klooster
Ingewijd, o vreugdedag'
Hoog vanaf het fraaie bouwwerk
Waaide glorieus de vlag.

Stil gelach der naaischoolkippen
Wat gebeurde er? ach zie
In de knoop zaten de bandjes
Van Hoogerwaarde's superplie.

De school begon op 6 november
Kinderen gingen binnen, blij
Maar uit het lokaal der kleuters
Klonk gejammer en geschrei.

Iederen dag gingen de zusters
Heel vroeg naar het kerkgebouw,
Op dat tijdstip vaak nog ledig
En des winters in de kou.

Soms knielden een aantal kinderen
Bij 't St. Josefaltaar neer
Die Pastoor daar voorbereidde
Op de komst der Lieve Heer.

Vaak klonk uit de sacrestie dan luide
Onze Vader' 't kinderkoor
Rammelde dan geef ons heden
Enzovoort aan een stuk door.

De kapel eerst kaal en ledig
Werd o vreugd' geconsacreerd
Langen tijd hadden de zusters
Dit zo groot geluk gedeerd.

En de bouwheer binnen tredend
Aan zijn wens was thans voldaan
Sprak: laat Heer nu Uwe dienaar
Op Uw woord in vrede gaan.

Vaak kwam hij de school bezoeken
Glorieus liep hij dan rond,
Bij het feest van zijn verjaren
Dankte blij een kindermond.

't Aanzien van de school werd fraaier
Door de heesters in 't gazon,
Ja' die goede koster Geijsel
Zaaide, plantte wat hij kon.

De Herder mocht niet langer blijven
Hij ging als Aalmoezenier
't Vaderland, het leger dienen
Zo vertrok Pastoor van hier.

Nagestaard door al zijn schapen
Ach, men zag hem node gaan,
Allen had hij hier de zielen
Vele stoffelijk welgedaan.

Onze school ging moedig voorwaarts
Zag geslacht reeds op geslacht,
Veel jaren vruchtbaar bloeiend
Kwam ze in haar volle pracht.

Hulde aan de pioniersters
O, zij streden onversaagd
Overtuigd van ganser harte
Het is God die 't van ons vraagt.

Eerwaarde Moeder Fabiana
Om haar goedheid zo beminde,
Door de haar toevertrouwde zusters
In de school door ieder kind.

't Hoofd der school zuster Gerardus
Zij heeft door haar wijs beleid,
Al haar leerlingen steeds moedig
Op de toekomst voorbereid.

Zuster Rosa van de naaischool
Knipte en paste met geduld,
Soms de meisjes zacht vermanend
Heeft ze trouw haar taak vervuld.

Wie kon niet zuster Hygina
Met haar altijd blijde lach,
Veel, heel veel was er veranderd
Toen ze ons Duivendrecht weer zag.

Kleine zuster Daniélla
Voor het werk en voor de bel,
Als die klonk door 't stille klooster
O' wat liep ze dan toch snel.

De zuster van het kleuterklasje
Ja' Ulrica was haar naam
Speelde op de mooie speelplaats
Met de kleintjes al te saâm

Was de bouwheer ons vergeten?
Neen de band bleef stoer en hecht,
En hij kwam nog menig keertje
Naar ons dierbaar Duivendrecht.

Bad de jeugd voor veertig jaren
God zie op Uw Priester neer
Trans is hij in 's hemels glorie
Onze voorspraak bij de Heer.

Steeds meer kinderen gingen binnen
Men sprak reeds van grote nood,
Daar de school aan heel die schare
Jammerlijk geen plaats meer bood.

Onze tegenwoordige Herder
Zag dit groeiend aantal aan,
Zo kon het niet langer blijven
Zo mocht het niet langer gaan

Weldra ging men aan het bouwen
Een nieuw lokaal kwam er toen bij,
Zie hoe keurig al de kinderen
Daar weer zitten rij aan rij.

Dank eerwaarde Moeder, Zusters
Gij die nu staat aan 't bewind,
Voor hetgeen Gij doet met liefde
Aan 't U toevertrouwde kind.

Onze onderwijzeressen
Ach de jeugd vraagt veel geduld,
Daarom is het kinderharte
Ook voor hen met dank vervuld.

Ik noem ook de Eerwaarde Herder
En het trouwe schoolbestuur,
Die waken voor het heil der kinderen
Steeds met ijver en vol vuur.

Thans zitten de allerkleinsten
In 't St. Willibrordgebouw,
En ze bidden: Lieve Heertje
Geef ons toch een school, heel gauw.

Veertig jaren zijn verstreken
Hierbij stonden we even stil,
Moedig gaan wij voorwaarts, biddend
Heer alleen met Uwe wil.

Lerend,werkend, tot Zijn ere
Ik zeg het de bouwheer na
Hij begon met deze leuze
Soli, Deo, Gloria.

Mientje Schipperijn schonk haar plakboeken aan

Jo Blom-Jaques.

Jo stelde ze ter beschikking aan de Stichting Oud-Duivendrecht.

De plakboeken met waardevolle historische gegevens
zijn sinds 2010 opgeslagen in het Museum van Ouder-Amstel in Ouderkerk